

אור שבעת הימים / דודו ברק

אור עלי ואור עליך
אור על היושבים איתנו כאן,
אור בשתי עיני וגם בשתי עיניך
ועל ארצי זורח אור לבן.

אור גנוז פתאום יופיע
זהר הלבנה ואש החמה
וכדבש ניגר ללב רחב יגיע
אל מחילות הנפש ההומה.

יחד כאן עם שיר קטן,
כל כולנו כמו אחים קרובים,
יעלה עם שיר הלב.
אור שבעת ימינו הטובים

נר שבת וחג עלינו,
נר הנשמה ונר לברכה,
נר הזיכרון דומע כמו עינינו
בארץ השמחה והזכה.

נר אדליק ונר הדליקי,
בואי נעלה אורות רבים,
כשאחזור עכשיו לבטח את תסמיקי
מול אור שבעת הימים הטובים

יחד כאן עם שיר קטן

אור עלינו כאן השניים
ועל היושבים איתנו כאן
אור שבעת ימים נובע משמיים
ועל ארצי זורח אור לבן.

ועל ארצי זורח אור לבן.

73 שנים לכפר מנחם 6.12.1939 - 6.12.2012

צרכי יושב ראש ועד האגודה

תושבי כפר מנחם שלום,
לפני כחודשיים נבחר ועד אגודה חדש לכפר מנחם ואני נבחרתי להיות יושב הראש שלו. רציתי לנצל הזדמנות זאת על מנת לפרוס בפניכם את החזון שלי לכפר מנחם:

ישוב אחד -

חיבור של ההרחבה והקיבוץ לישוב אחד הוא תהליך מרתק. אחרי מספר שנים של גישושים הגיע הגישור שבעיניי מהווה נקודת מפנה חיובית בתהליך. הנהגה בישוב מהקיבוץ ומההרחבה הגיעה לידי הסכמה על הדרך בה ניתן לנהל חיים משותפים בישוב בצורה מכבדת. למעשה רוב הנקודות עליהן הוסכם בגישור מיושמות בפועל מאז אושר הגישור בקיץ שעבר ברוב גדול. כולי תיקווה כי בעתיד הקרוב נוכל לפרסם לכלל הציבור את המסמך המפורט אחרי חתימתו. יחד עם זאת, בעיניי הגישור מהווה רק את התחלתו של התהליך ולא את סופו. ישנן עוד נקודות רבות לאורך הדרך עליהן נצטרך להתגבר יחד. המפתח להצלחה הוא פתיחות ושיתוף של כלל הגורמים במרחב. רק הליכה משותפת תוך התחשבות של האחד בשני וחתימה להסכמות רחבות תביא לישוב אחד פורח ומשגשג.

מערכת חינוך חזקה -

בעיני מערכת החינוך בישוב היא ליבו הפועם של הישוב! מערכת חינוך איכותית מהגיל הרך ועד י"ב היא אבן שואבת לתושבים שרוצים לבוא ולהיות חלק ממנה ולהינות מפירותיה. השקעה במערכת זו מניבה פירות כמעט באופן מיידי. לראיה יישום של מודל החינוך החברתי קהילתי עליו הצבענו לפני תחילת שנת הלימודים. מודל זה הביא השנה למספר שיא בהשתתפות של בני נוער במסגרות השונות (בתנועת השומר הצעיר בפרויקט שנת מצווה בנעורים ובמועדון). ההצלחה הזו זוכה להדים גם מחוץ לישוב, ומקבלת הערכה גם מגורמים מקצועיים במועצה.

חובה עלינו לשמר את התנופה הברוכה הזאת לאורך שנים רבות ולא לתת לאש לדעוך! שיתוף תושבים בניהול הישוב-

חוזקה של הקהילה בעיני נמדד בשותפות במעורבות ובאכפתיות של תושביו.

בשל כך אחת המטרות שלי בקדנציה הנוכחית היא לקיים ועדות פעילות בתחומים רבים בדומה לפורום חינוך. חילקנו את אנשי הוועד בין הוועדות השונות, אביב כהנא- גינון, אמנון פישמן-חינוך, דרור אבודרם- בתרבות, דני שביל- באיכות סביבה, נועם קורן - בביטחון, יגאל ברק - בתחום המכרזים ושלומי גרבר - בתחום התקשורת.

אין כוונה שחברי הוועד ינהלו את הוועדות השונות נהפוך הוא- יש מקום לך או לך לקום מהכורסא ולהוביל ועדה בנושא הקרוב לליבך. אני מאמין שכל אחד שאיכפת לו יכול למצוא דרך לתרום במקום שקרוב לליבו.

מאז נבחרנו עסוקים חברי הוועד ואני בהכנה של תוכנית עבודה רב שנתית לישוב. מיפינו את כל הנקודות בהן חשוב שהוועד יפעל וחילקנו אותן לפי סדרי עדיפות. בקרוב נשתף את הציבור בתוכנית העבודה אותה גיבשנו. יש בהחלט מקום לכל תושב להביע דעה ולנסות ולהשפיע על התכנית! אני מאמין שהוועד החדש ביחד עם התמיכה שלכם יוביל את הישוב לשגשוג ולרוגע רגע לפני סיום חשבו לי לנצל את הבמה להודות לחברי הוועד היוצא על פועלם בקדנציה החולפת לייצוב, ועיצוב חיינו המשותפים ביישוב..

חג אורים שמח,

אמיר פרן יו"ר ועד אגודת מתיישבי כפר מנחם

לאחר הבחירות:

נציגי כפר מנחם במליאת המועצה : יחיעם יוגב, קובי שטרית, שי בר

חברי הוועד המקומי:

אמנון פישמן, דני אלברט, דרור אבודרם, יגאל ברק, יפתח אהרון, ניצן סולומונוב, שלומי גרבר

סיכום פעילות 3היי במצד עמוז ען

בדיווח הקודם מסרתי את השתלשלות העניינים עד יום או יומיים לפני הפסקת האש. לאחר מכן כאשר קיבלנו קצת הנחות בהוראות הקשיחות של פיקוד העורף, הצלחנו, הודות לצוות המסור של מערכת החינוך, להפעיל את המערכת במקלטים הפזורים ברחבי הקיבוץ.

בנוסף דאגנו להוציא הודעות לציבור מידי יום, במיוחד ע"י גידי קרון שזהו תפקידו בצוות.

היינו גם בקשר עם האוכלוסייה המבוגרת שכמעט לא הצטרכה את עזרתנו. השתדלנו שבכל זמן החירום, המערכות, על אף הקשיים, ימשיכו לתפקד כראוי.

בכפר מנחם נשמעו כ-60 אזעקות ומספר רקטות נפלו בסביבת הקיבוץ ולמזלנו אף אחת לא בתוך הישוב.

בהזדמנות זו אני רוצה לומר שצח"י לא מתמקד רק במצבי חירום מן הסוג שחווינו אלא גם בחיי השגרה כאשר יש אירועים מיוחדים או חלילה אסונות, ועל כך מסרתי בפרסומים קודמים.

הצוות היום הוא צוות מצומצם וחייבים, בדחיפות לחדשו.

אני אישית מסיים את תפקידי כיו"ר צח"י בימים אלה ומחליפי הוא אביב קוחל. אביב יצטרך לעבור חפיפה קצרה וכן השתלמות במסגרת המועצה. נקווה שהוא יצליח בעזרת ועד האגודה להקים צוות ראוי כי אני רואה חשיבות רבה בקיום צוות כזה בישוב. אני מאחל לאביב הצלחה.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל אלה ששיתפו פעולה ובמיוחד לגידי שנשאר בצוות עד היום, לצוות החינוך כולו ובמיוחד יהודית, רעות, צבייה וכל המטפלות והגננות שעשו עבודה מופלאה. כמו כן לכל אותם אנשים שעברו בצוות בעשר שנים האחרונות, בהן מילאתי את התפקיד.

בברכה ושלא נזדקק

אמנון זלינגר

בחדש נובמבר ירדו 95 מ"מ גשם – כן ירבו !

גאון אנה על ההגאון נחום

בימים אלו של חג החנוכה מבצע "עמוד ענן" כבר מרגיש רחוק מאוד מאיתנו. השגרה והשקט חזרו למחוזותינו ואנו מקווים שכך ימשיך. רציתי לסכם את השבוע המורכב הזה שעבר עלינו ולספר על האור הגדול שהאיר החינוך בתקופה קשה זו.

במהלך השבוע הזה בו כוחנו כקהילה הועמד למבחן, אני מרגישה שראוי לציין את החוזקות ואת היופי שכפר מנחם הפגין.

אומרים כי מערכת החינוך היא ליבה של כל קהילה ולי הזדמן לפגוש את היופי של קהילה זו דרכה. בשבוע הזה בו כל אדם התגייס לאן שנקרא, באם לצבא או למשפחה, נעמד כאן בכפר אוסף של אנשים שבראש סדר העדפויותיהם עמדה רווחת ילדי הכפר ומשפחתם.

כל בוקר הגיעו מדריכי מערכת החינוך ומדריכי השומר הצעיר ויחדיו ובעזרת בני נוער הפעילו מעל 70 ילדים מידי יום.

בביקורי במתחמי הפעילות זכיתי לראות שיתוף פעולה אמיתי, ראיתי צוות אחד אחיד וחזק הנותן מענה לכל ילדי הישוב הזקוקים לו.

ראיתי בני נוער מכל הישוב מאוחדים תחת מטרה אחת, עשייה ונתינה. התרגשתי לראות את התפקוד המקצועי של כולם בזמן האזעקות ואת התמיכה ההדדית לאחריהן. התרגשתי והתגאיתי במענה החברתי שהצלחנו לייצר בתקופה זו עבור כל ילדי הכפר, בהתגייסות הרחבה של אנשי הצוות, הנוער ושל ההורים.

דבר זה כלל אינו מובן מאליו. ברצוני להודות באופן אישי לנרתמים, למרות שאני בטוחה כי לא אזכור את כולם, צוות גבע-

אודי מור יוסף, גידי קרון, יוסי רחמוט, אחאי קורן, ליסה פחימה, ליקו אביטן ויתר הצוות שכל אחד תרם בדרכו ועלפי יכולותיו.

צוות השומר הצעיר- לב ליטמן, נדב שרידן, עודד שרצר, שירה גליק וניצן הרטוך.

בני נוער- ממסגרת הנעורים וממסגרת השומר הצעיר ובכלל לכל נער ונערה שהגיעו ועזרו. לצוות צח"י, פורום החינוך ולמועצה.

לעמליה ושמוליק.

להורים שהתנדבו לעזור, ללוות ולתמוך.

ואם שכחתי משהו, תודה רבה,

זו היא כוחה של קהילה, יישר כוח.

חג חנוכה שמח, מכל צוות החינוך החברתי קהילתי.

רעות ניצן

מנהלת החינוך החברתי – קהילתי

תיקון טעות: בגיליון חגי תשרי נשמט בטעות שמה של אנה גולדסטרו מרשימת חברי הצוות. עם הקוראים הסליחה וכן חן לאנה על תרומתה.

פרידה מהוועד, חצי פרידה מהחינוך

שכנים יקרים.

עם סיום כהונתי בועד האגודה, לאחר תקופה אינטנסיבית במיוחד בה עסקתי בעיקר בתחום החינוך ביישוב, רציתי לשתף אתכם במחשבותיי על העבר ועל העתיד באשר לחינוך בכפר מנחם. מדובר ב"מאמר" לא קצר, אז קחו אוויר, כוס תה, ו... לעסק.

יאנוש קורצ'ק צוטט כמי שאמר פעם: "**לתקן את העולם, פירושו לתקן את החינוך**..." בעיניי, אין אמירה מתאימה יותר מכך המשקפת את החינוך בישראל בכלל, ומערכת החינוך בכפר מנחם, המהווה את ציר החיים המרכזי בקהילה, בפרט. בשנים האחרונות ראיתי שוב ושוב איך כל סוגיה המתעוררת סביב החינוך ביישוב מייד הופכת לסוגיה חמה לדיון פורה או לויכוח קולני. החינוך הוא מרכז העצבים של הקהילה. בפסקאות הבאות אסביר את האני מאמין שלי וכיצד הוא השתקף בפועלי למען החינוך ביישוב בשנים האחרונות.

מערכת החינוך היישובית הינה מערכת חינוך ייחודית ביחס למערכות אחרות במדינת ישראל. המרחב ההתיישבותי כולו עובר שינויים דמוגרפיים ובעקבותיהם שינויים תרבותיים וחברתיים משמעותיים בשנים האחרונות, וכך גם בכפר מנחם. מצד אחד, רבים מהמתיישבים החדשים הגיעו ליישוב גם (או בעיקר) כתוצאה מהרצון ליהנות מיתרונות החינוך הקיבוצי-כפרי. מצד שני, הקהילה עצמה עדיין מגבשת את זהותה החדשה, וכך גם מערכת החינוך הקהילתית. הנושא חשוב מאוד להרבה תושבים, ישנן השקפות שונות ומגוונות, והוא בהחלט מהווה את אחד מנושאי הליבה הדורשים טיפול בקהילה המתחדשת. חשוב לציין שלא "המצאנו" את "הבעיה". תהליכים עם מאפיינים דומים מאוד מתרחשים ברוב מערכות החינוך הקיבוציות בישראל של השנים האחרונות.

הגעתי ליישוב לפני כשלוש וחצי שנים, ומהרגע הראשון התעניינתי בהשתלבות בהובלת החינוך. עוד טרם הצטרפתי לוועד, הובלתי את **תהליך האלטרנטיבות בחינוך**, תהליך שבוצע ע"י צוות היגוי של מתנדבים, שהתמקדו בחיפוש אלטרנטיבות להפעלת הגיל הרך ביישוב המתחדש. תהליך חיפוש זה הסתיים בתחילת הקדנציה של הועד בו הייתה לי הזכות להיות חבר. השאלה המרכזית שעמדה על הפרק הייתה כיצד אנחנו כקהילה מתחדשת רואים את מערכת הגיל הרך, החל מהחזון החינוכי ועד לשיטת ההפעלה. בסופו של דבר, רוב מוחלט של חברי האגודה בחר לקחת אחריות על הגיל הרך, ולהמשיך להפעיל אותו תחת אחריות האגודה, תוך אמירה ברורה שהמטרה המרכזית היא לשמר עד כמה שניתן את היתרונות של המערכת הכפרית/קיבוצית הקלאסית, והתמודדות עם האתגרים שנוצרו כתוצאה מהתחדשות הדמוגרפית והמבנה הקהילתי החדש ביישוב. לטעמי, ההכרעה שעשינו מוכיחה את עצמה, **ויש לנו מערכת גיל רך מצוינת, לומדת ומשתפרת כל העת**, למרות המורכבות העצומה ומסות הילדים המדהימות הממלאות את הכפר.

בהמשך הדרך, בקדנציה של הועד היוצא, התנענו תהליך דומה של **הבניית מודל חינוכי מעודכן לחינוך הבלתי פורמאלי**, גם כן באמצעות צוות היגוי גדול של מתנדבים מהיישוב. כבר בתחילת הדרך, שינינו את השם של המסגרת החינוכית הזו וקראנו לה חינוך חברתי-קהילתי. יש לכך משמעות רבה באופן ההסתכלות שלנו עליה. רבות נאמר ונכתב תוך כדי ולאחר תהליך ההיגוי המורכב שעברנו. לא אחזור על כך. אני רק רוצה לציין בקצרה שראשית, לדעתי התהליך לכשעצמו כפי שהתנהל הוא מקור גאוה לקהילה שלנו (ושבחים רבים מגיעים לכל המתנדבים). שנית, לטעמי התוצרים של התהליך משקפים את האתגר הגדול של הקהילה המתחדשת – **צרכים שונים של אנשים עם השקפות שונות, וכולם צריכים לקבל ביטוי כזה או אחר במסגרת המודל הכללי תוך איזונים מתאימים**. זוהי בדיוק הדוגמה לשלב גיבוש הזהות בו הקהילה שלנו נמצאת. להערכתי, תוך מספר שנים לא רב, כאשר המודל ייושם ויופקו לקחים, הוא יתעדכן בהתאם לצרכים, והחינוך החברתי-קהילתי ביישוב יהיה מקור לגאוה של כולנו, ויהווה דוגמה לכל יישובי המועצה. אנחנו עוד לא שם, אבל מתקדמים בכיוון הנכון לטעמי.

אחד המאפיינים הבולטים של מערכת החינוך היישובית, הן בגיל הרך והן בחינוך החברתי, הוא **השילוב שבין ה"ציבורי", ה"קהילתי" וה"פרטי"**. למה הכוונה? מצד אחד, מדובר במערכת קהילתית, כביכול פרטית של הקהילה. מצד שני, המערכת כפופה לגופים ציבוריים שונים כגון משרד החינוך ומשרד התמ"ת בגיל הרך, והמועצה ומשרד החינוך בחינוך החברתי. מנקודת מבט אחרת, המערכת מצד אחד מנוהלת ע"י אנשי מקצוע (מנהלת הגיל הרך ומנהלת החינוך החברתי, מזכיר האגודה, רכז קן השומר הצעיר), ומצד שני מחייבת השתלבות של נבחר ציבור מקרב התושבים (ועד אגודה ופורום חינוך

ציבורי) על מנת לקבוע חזון ומדיניות. נבחרו ציבור אלה, צריכים גם לקחת אחריות כללית על המערכת ברמה החוקית (המנהלית). בנוסף, ישנם תושבים רבים שהחינוך יקר לליבם, ומשתלבים בעזרה ובמעורבות במסגרות השונות של מערכת החינוך. בשורה התחתונה, שילוב זה בין מנהלים לנציגים ולתושבים מהווה מצד אחד נקודת חוזק גדולה מאוד מפני שיש מסגרת ענפה של אנשים שמוכנים להירתם למען המערכת, ומצד שני מהווה נקודת תורפה במקומות בהם יש בלבול באשר לסמכויות. בעיניי, **האתגר הגדול בפיתוח וביסוס המערכת מחייב ראשית לעשות הפרדה מוחלטת בין ניהול ובין קביעת מדיניות, כאשר המנהלים השכירים מנהלים את המערכת, ונבחרו הציבור עוסקים בקביעת מדיניות בלבד, ומצד שני לאפשר לכל התושבים המעוניינים לקחת חלק בהובלת המערכת במקומות המתאימים לכך.** הדבר ניכר בכל תחום, החל מהפדגוגי ועד לתחום הכלכלי. פורום החינוך הוא אחד הגופים המובילים את הציבור האמור בין כל "בעלי העניין".

בחודשים האחרונים התבססה עבודתו של הפורום, תוך שהוא משמש גוף יועץ למנהלים בכל סוגיות הליבה המשפיעות על אורחות החיים של הקהילה. הפורום הוא גוף בעל משמעות גדולה מאוד, כיוון שהמנהלים נדרשים מידי יום לשאלות בקשר לאופייה של הקהילה המקומית ולצרכיה, מתחת לשרביט הניהול המקצועי בו הם אוחזים. **הפורום משמש כמשמיע את "קול הקהילה" וצריך גם לתווך את ההחלטות הניהוליות אל הקהילה בחזרה.** הפורום אינו אמור ואינו עוסק בפתרונות של בעיות אישיות, כיוון שלא נכון ולא הוגן שחברי הקהילה "ינהלו את שכניהם". הפורום משתף פעולה גם עם מנהלי החינוך במועצה ועם ועד האגודה כאחראי החוקי על התנהלות כל "מפעלי" האגודה, שהחינוך הוא הגדול והמורכב שבהם.

כיו"ר הפורום וכנציג הועד העוסק בחינוך, השקעתי שעות רבות של עבודה מידי שבוע בשנתיים האחרונות כדי לנסות ולבסס את מערכת החינוך היישובית. **האג'נדה המרכזית שלי הייתה והינה עדיין – תנו למנהלים לנהל.** אנחנו כהורים וכתושבים לא יכולים ולא צריכים לנהל את המערכת. אנחנו צריכים להביא את המנהלים הטובים ביותר שאנחנו יכולים להרשות לעצמנו, ואם הם לא מספיק טובים אז להחליף אותם, אבל בשום פנים ואופן לא לנהל את המערכת בעצמנו, כי אחרת נחיה באנרכיה. מתגוררים כאן למעלה מ-1,000 תושבים, בעלי דעות שונות ומגוונות, ולכן חייבים דמות מקצועית שתעמוד בראש כל תחום חינוכי ע"פ מדיניות שבחלקה הינה מסורת המקום ובחלקה האחר נקבעת ע"י נבחרו ציבור (ועד האגודה ופורום החינוך). חשוב להבין שמערכת החינוך היישובית מורכבת מאוד, והיא איננה מסוגלת או מתיימרת לספק את הצרכים של 100% מהאוכלוסייה. יחד עם זאת, המערכת (דרך פורום החינוך ודרך המנהלים) פתוחה לשמוע על כל צורך וכל מצוקה קהילתיים, ומחויבת לדון באפשרויות שעומדות על הפרק. **אנשי הפורום משקיעים מזמנם החופשי שעות רבות של התכתובות, שיחות ופגישות בנוגע לחינוך. השתתפות בפורום החינוך הינה תובענית ומלאת אחריות.**

היה לי הכבוד לעבוד בשיתוף עם המנהלים יהודית שוהם (גיל רך), רעות ניצן (חינוך חברתי) ושמוליק לדרר (מזכיר אגודה), שלטעמי מבצעים את מלאכתם במקצועיות ובנחישות ראויות להערכה רבה, ועל כך רציתי להודות להם. כמו כן, התנהלה עבודת חברי הפורום בהרמוניה חיובית, דבר שהביא בעיניי לתהליך קבלת החלטות בריא ומסודר, גם במקומות שהחלטות היו קשות מאוד, מה שאני מניח שיקרה גם בעתיד. תודה רבה אישית לאוכמה אבירם, ליאור אפל, רוני גרניט, לענת פרן ומור רפפורט על השותפות ולקיחת האחריות בפורום. כיוון שאני רואה בנושא החינוך חשיבות עליונה, לפי בקשת חברי הועד הנכנס וחברי הפורום, החלטתי להמשיך ולהיות חבר בו גם לאחר עזיבתי את ועד האגודה (בכפוף לאישור האסיפה), וזאת לאחר שהעברתי את מקל היו"ר של הפורום למור רפפורט, ולנציג הועד הנכנס אמנון פישמן שהחליף אותי כנציג הועד הנכנס. בשורה התחתונה – גם מתוך הנעשה בחינוך, ולמרות שתמיד יש לאן להתקדם ולאן לשאוף, אני חש כבוד גדול להיות חבר בקהילת מתיישבי כפר מנחם, ושמח מאוד על שבחרנו כמשפחה לבוא ולהתגורר כאן.

אני מאחל המון הצלחה למנהלי המערכת, לוועד החדש בכלל, לנציג החינוך בו (אמנון פישמן) בפרט, ליו"ר הפורום החדשה (מור רפפורט), ולפורום כולו בהובלת מערכת החינוך היישובית למחוזות נשגבים. תודה ענקית לליעד (אשתי היקרה), לעילי ולרומי (ילדיי האהובים) על שתמכו בי וקיבלו בהבנה את כל הימים והלילות בהם לא הייתי בבית כי הייתי עסוק בלדבר ובלחשוב על חינוך קהילתי.

חג אורים שמח לכולם.

רפי בוימל

גילויי אונג ארפי בויגל

10.12.12 כ"ו כסלו

כאשר נכנסתי לתפקיד מנהלת הגיל הרך בכפר מנחם לפני כשנתיים וחצי, מצאת את עצמי במצב בו כל בעלי התפקידים ומקבלי ההחלטות מולם הייתי אמורה לעבוד ומהם הייתי אמורה לקבל גיבוי וסיוע - סיימו/פרשו מתפקידם. מצב בלתי אפשרי לכל מנהל, על אחת כמה וכמה למנהלת חדשה שנפלה לתוך מערכת החינוך הסוערת של כפר מנחם.

מבחינתי רפי בוימל היה גלגל הצלה שהגיע ברגע הנכון.

ללא האחריות שנטל על כתפיו הרחבות, הגיבוי והסיוע האינסופי שקבלתי ממנו, המאמץ האינסופי שהשקיע בייצוב המערכת והגב האיתן שצוות החינוך קיבל ממנו, לא היינו מצליחים לעמוד במשימה שנטלנו על עצמנו - לייצב את המערכת, (וקרוב לוודאי שלי אישית היה קשה הרבה יותר בתפקיד).

בשמי ובשם מערכת החינוך בגיל הרך והחינוך בכפר מנחם, אני מודה לך רפי ולמשפחתך על פעילותך הציבורית בחינוך ומקווה שתמשיך להיות מעורב בצורה כזו או אחרת בפעילות החינוכית בכפר. רפי, בתפקידך היית בשבילי קרן אור. אך סמלי מבחינתי שברכתי זו נכתבת בחג החנוכה - חג האורים.

יהודית שוהם

וצוות הגיל הרך

רפי,

שנה ראשונה בתפקיד הנה שנה מורכבת ולא קלה. לאורך כל הדרך תמכת, ליווית, הרגעת, ודרבנת. אני רוצה להודות לך על ההקשבה והסבלנות האין סופית אתה מהווה חלק חשוב ובלתי נפרד מהצלחת המערכת.

מאחלים לך הצלחה רבה והמשך עשייה חינוכית ענפה,

צוות החינוך החברתי, קהילתי,

רעות ניצן

אנצב פישמן. ניצן אל. פון סלע ופט בן חופין.
המתקיימים אצרה"ל איחולי דפק צלחה ובהצלחה
עובד הביתה בשלום!

אלתי הונפית שהייער אמציות -
פשי כנפיים לקראת התחלות חדשות.
אצל אוב אק. אהויס. אסביט נאכל האשפחה.
דפק צלחה והפכה נחת.

חנוכה בגיל הרך

הילדים שלנו הם האור שלנו!

כשאנחנו מביטים על העשייה בגיל הרך ניתן לראות אור גדול ולשמוע את צחוק הילדים .

חג החנוכה בא לידי ביטוי בכל גן ויחידה חינוכית בהדגשים שונים ומגוונים בהתאם לגיל הילדים ויצירתיות הצוותים.

לימוד הסיפור ההיסטורי נעשה תוך כדי הדגמה באמצעות צליל, תנועה ובמשחק הסוציו דרמטי בגן, בבניה בפינת הקוביות, בחצר הגרוטאות ובסדנאות היצירה באמצעות חומרים שונים.

היכרות עם סימני החג, יציאה למסיק זיתים והכנת שמן זית עם הילדים, הכנת סדנאות יצירה של כדים חנוכיות מחומרים שונים פעילות בחומר ובחומרי מחזור וכו' כל ילד יכול לבוא לידי ביטוי בדרך מתאימה לו ולפי כישוריו ויכולותיו האומנותיים.

לצד כל העשייה ניתן לחוש באוויר את ריחות הטיגון והאפייה שהילדים עוסקים בהם, הכנת מטעמים לביבות בטעמים שונים סופגניות ועוד.

בכל הגנים חגגו הילדים עם הוריהם את נס חנוכה. הילדים הפכו לרגע לסביבונים, חנוכיות לביבות ונרות ובעיקר ל"נס גדול" ואור אישי, הייתה התרגשות רבה ועיניים נוצצות משמחה.

במהלך חנוכה גן פשוט ופטל נהנו מתיאטרון הבובות "נמשים" – בסיפור "סביבון הקסם"

גן שקד, תות, רימון, תאנה זית ודקל יחוו חוויה עם תיאטרון "אגדתא" – בסיפור "סופגנייה"

העיסוק בנושא חנוכה התמהמה בשל מבצע "עמוד הענן", למרות הלו"ז הצפוף אפשר לומר שכל המערכת התגייסה והחזרה לשגרה מהירה יישר כוח גדול לצוות החינוך !!

צוות הגיל הרך הוזמן לערב הוקרה על התנהלות המערכת בעת מבצע עמוד ענן בשילוב חגיגת חנוכה

נציגת פורום חינוך מור רפפורט ברכה את הצוות, פוריה גרבר סיפרה ושיתפה את הצוות על הקשר המיוחד בין יום ההולדת לקיבוץ כפר מנחם וחג החנוכה, תודה חמה למברכים בשם הצוות.

את הערב הנחתה הגב' רות חי כלת פרס בין לאומי ב "יוגת צחוק", הצוות חווה חוויית שחרור והנאה מדהימה.

מפי המשתתפים " יש לי התכווצות שרירים בלחיים, הרבה זמן לא צחקתי כל כך הרבה, הבטן כואבת מרב צחוק, השתחררה לי אבן מהלב... הערב מלווה אותי במהלך כל השבוע, הנאה צרופה וכו'.."

חג אורים שמח, הרבה אור ואהבה

לכל תושבי כפר מנחם מצוות הגיל הרך.

מסיבת חנוכה ססגונית ותוססת נערכה בחדר האוכל של "צפית" בערב השישי של החג.

המסיבה כללה תחנות יצירה ומשחקים בהפעלת כיתות ח' - י"א ולביבות שהוכנו ע"י נערי כתה ז.

לאחר מכן נערכה מסכת חנוכה וטקס הדלקת נרות שבה הופיעו ילדי גבע והנעורים. הנחו בני הנעורים.

הארגון נעשה ע"י הנוער בהנחיית מדריכי השומר הצעיר והחינוך החברתי (גבע והנעורים).

על הטקס הופקד אודי מדריך הנעורים יחד עם מדריכי הגבעים השונים.

על ההפנינג לפני הטקס הופקדו חניכי הקן המקומי.

את רוב המלאכה עשו הנערים עצמם ויבואו כולם על הברכה והתודה

נא להכיר - גן סאל

בגן פטל 13 ילדים, בשנתון שנה - שנתיים
הגננת המובילה חגית דוד, ועמה 3 מחנכות/ מטפלות – ניקול גלר, יפה פחימה ואתי ביטון.
בגן פטל רוב הפעילות מתבצעת בשתי קבוצות, לפי חלוקה גילאית והתאמת הצרכים של הילדים.
בוגרי הגן פעילים בחומר, משרבטים בגירים ובעוד מספר חודשים (בסביבות ט"ו בשבט) תינתן להם
התנסות בשרבוט על קצף גילוח.
לקראת סוף שנת הפעילות נתחיל לעשות "גמילה מטיטולים" בהתאם לבשלות הילדים, כל אחד באופן
אישי ולפי רמת המוכנות של כל ילד.
בגן שלנו חצר גרוטאות, חדר ג'מבורי מקסים ומגוון ללמידה ופעילות להנאת הילדים. פעם בשבוע אנחנו
הולכים לג'מבורי של הישוב (ומעשירים את הילדים במתן אפשרויות נרחבות יותר להתנסות).
בכל מפגש בוקר אנו שרים שירי אצבעות ומשחק, מספרים על "הנושא" ממחישים מושגים וחושפים את
הילדים למושגים חדשים באמצעות מוזיקה, אביזרי המחשה שונים ובובות כפפה וכו'. בתום מפגש
הבוקר כל ילד מקבל יחס אישי וההתייחסות גם לילד כשהוא חסר (פתיחת חלון לטיפוח הפן החברתי).
כמו כן אנחנו עושים פעילות מוסיקאלית מלווה בתופים, מקלות מקצב ומטפחות, ומתנסים בצליל וקצב.
נושאים שנעסוק בהם במהלך השנה: עונות השנה, חגים, צורות, צבעים ועוד.
סדר יום:

קבלת הילדים ומשחק בתיבות (תיבת סביבונים לקראת חנוכה בתוספת לתיבות הבוקר)
פגישת בוקר
ארוחת בוקר
פעילות בג'מבורי / ובגן
יציאה לטיול
פעילות בחצר, פעילות סדנא
סיפור בקבוצת קטנות
ארוחת הצהרים
משחקים שקטים והכנה לשנת צהרים (בובות רכות..)
שנת צהרים

בימי חמישי אנחנו מכינות עם הילדים בצק לחלה וביום שישי אופות את החלה. הילדים מתכבדים בחלה
בקבלת שבת וכל ילד לוקח איתו הביתה לחמניה שנאפתה בגן (בטעם יחיד ומיוחד).

"קבלת השבת" שירי שבת ומספרים סיפור (כדוגמת הסיפור)

החתול לבד על המרבד:

"חתול אחד ישב על המרבד לבד

בא הכלב וישב על המרבד.

באה עז וישבה על המרבד.

באה פרה וישבה על המרבד.

בא הפיל וישב על המרבד

ואז החתול עשה פססס וכל החיות ברחו.

החתול נשאר לבד על המרבד."

הספור מסופר עם המחשת הדמויות וקולותיהם והילדים משתתפים ומשמיעים את קולות החיות,
ומרותקים וקשובים לסיפור ומחכים לסימומדי יום שישי.

יש לנו תקשורת טובה עם ההורים, פעם ב- 3 שבועות מעדכנים את ההורים בנעשה בגן באמצעות דף
קשר ובשוטף מעדכנים את ההורים בלוח להורים בכניסה לגן. בעת הצורך כל הורה פונה בשאלה ברור
או כל עניין הקשור לילדו ואנחנו כצוות חינוכי שמחים אם אנחנו יכולים לתת מענה.
פעם בחודש מגיעה נעמי הפיזיותרפיסטית במסגרת תכנית מעג"ן ומדריכה אותנו כיצד לטפל לטפח
ולשכלל את הפן הפיזי מוטורי, באם יש צורך לעזור לאחד הילדים תמיד הפעילות תהיה בתיאום עם
ההורים.

אנחנו נהנות מאוד מהעבודה עם הילדים יש עניין וגיוון ואנו משקיעות הרבה מחשבה בהתאמת
הפעילות לילדים והאינטראקציה בין הילדים. **הילדים חמודים ומקסימים.**

המסע גרם להנני את השואה וחלל חי חוויוג לאגי נוגנוג אריאנו

ינאי ארבר תלמיד י"ב שב מהמסע לפולין של הי"ב בתניקים. במסגרת המסע סיירו התלמידים בשרידי מחנות ההשמדה בפולין. הוא תיאר את חוויותיו מביקור ב- 3 מהמחנות. מכל המחנות בהם ביקר.. אני מביאה את דבריו:

את המסע ליוו רן אור נר מחצור שהדריך והעדה רחל מרמלשטיין. בכל מחנה בו ביקרנו ערכנו טקס ובו קראנו קטעים המתארים את האנשים שהיו במקום ושירים שמכבדים את הטקס ומעצימים את החוויה והמטען הרגשי. התחלנו את המסע בטרבלינקה, שם לא ממש הרגשנו את השואה. כשהגענו למקום אמרו לנו שזה מקום של מחנה השמדה, אך פגשנו רק דשא ואבנים, כי לא נשאר שם זכר לאיימי השואה. זה הוריד מההתרגשות, כי ציפיתי להיחשף ולחוות את מה שהיה שם לפני 70 שנה וזה רק נחמד. שמענו שם סיפורים ותיאורים על כל מיני רכבות ודברים שקרו שם. זה לא סיפק, זה לא היה מה שציפיתי לו. אחר כך ביקרנו במיידאנק ושם הגיע הבום הגדול – קיבלנו את מה שציפיתי – ראשית הר האפר הענק, שאתה ישר רואה אותו וכשנכנסנו לתוך המחנה הכניסו אותנו לחדרי הגז ועקבנו אחרי התהליכים שהפעילו שם. החשיפה הביאה אותי להבנה ברמה אחרת את עוצמת הסבל שהיהודים התנסו בה וכמה היה להם רע שם. אני השתתפתי בטקס במיידאנק.

אחת החוויות החזקות שחווינו הייתה באושוויץ בירכנאו. החוויה התעצמה בגלל גודל המחנה ורמת השימור הגבוהה של העבר וגם מכיוון שהעדה שליוותה אותנו – רחל מרמלשטיין הייתה באושוויץ וקיבלנו ממנה עדות חיה על מה שהתרחש במחנה. אלו לא היו ספורים או סרטים, אלא עדות חיה וזה מעמיק את ההבנה ורמת המודעות. ראינו שם את אותם דברים כמו במיידאנק – את המשרפות, מקלחות החיטוי, תאי הגזים וראינו את הצריף עם הנעליים. רחל מרמלשטיין תיארה בכל צריף ובכל פינה את שהתרחש שם וקיימנו על כך שיחה. היינו שם 3 שעות מרגשות. בהמשך הגענו לאושוויץ 2 שם ראינו את השלט "העבודה משחררת" ומדריך פולני הסביר לנו בעברית מה שהתרחש שם. שם נחשפתי לקטע מאוד קשה – ראינו איך חיו בתוך הצריפים ונחשפנו לשער של "דירי" הצריפים. בהמשך מישהי מהשכבה סיפרה את סיפורו של סבא שלה וזה חיבר את כל השכבה לאושוויץ. הביקור באושוויץ סיכם לי את כל המסע ודרך העדות החיה התחברתי עוד יותר למה שהיהודים עברו שם. בחדר גדול באושוויץ ערכנו טקס "לכל איש יש שם" בטקס כל נער בשכבה, שיש לו קרובים שניספו בשואה, קרא את שמותיהם. משפחתי מצד אמה, הייתה במחנות באסטוניה וקראתי את שמותיהם זה מאוד חיבר אותי לממשות ההשמדה.

לקחי מהמסע:

החיים הם לא מובנים מאליהם ומספיק אדם אחד ששואף לגדולות ושונא ועושה זאת על חשבון עם אחר - העם שלנו.

אני חושב שכנער יהודי בן 18 אני רואה שיש לנו עם יהודי מפותח, שכל העולם מתעסק בו, זה מעיד כמה אנחנו חזקים, בשונה מהמצב בעבר. למדתי להעריך קצת יותר את האהבה של ההורים והחברים וקיבלתי פרופורציה שאין צורך לעשות עניין מכל דבר. ומה שחשוב, לא משנה כמה שתתאר את המסע, נחרטו בתוכי חוויות שאי אפשר להוציא אותן החוצה.

המסע היה גם מאוד כפי ומגבש לכל השכבה. תוך כדי המסע הכרנו והבנו טוב יותר את החברים.

אסיפתנו "כריג"

"כרית" – שמו של הגרעין המייסד של הקבוץ
נכתב ביום ההולדת ה-36 על ידי יוכבד פיטובסקי ופורסם ב- 5.12.75.

הערב ננסה להעלות זיכרונות מחוויות העבר הרחוק, עת צעירים ויפים היינו, בני עשרים וכמה בסך הכל.

הרקע לחוויות – חדר המשפחה הטיפוסי עם הרקויזים של הריהוט הדל, מנורת הנפט ושני פרימוסים: הראשון, ששימש לשתי מטרות: כאמצעי נגד פשפשים ולקומזיצים. הפרימוס השני היה בצורה של בן אדם, זכר או נקבה. הפרימוס הראשון קרה והיה מתלקח. השני – קרה והיה מתפוצץ. לראשון הייתה מעין סתימה לשני – תמיד עין פקוחה.
(הפרימוס האנושי היה כינוי לאדם שלישי, שגר בהעדר תנאים מתאימים, בחדר המשפחה עם הזוגות הנשואים)

.....אלף אלפי בעיות הטרידו אז את הקבוץ הקטן – והחשובות ביניהן, בעיות עבודה ומשק, דאגות פרנסה ושמירה על התקציב. ראינו אז את כל העולם דרך החור שבגרוש. והנה קרה מקרה והשמועה עברה מפה לאוזן, שהגזבר הרשה לעצמו לאכול בעיר מרק פירות עם שמנת. הרוחות סערו, האשימו אותו בסבוטזה בתקציב הכלכלה, בהתנהגות מחוסרת טעם. איך נגמר העניין עם השמנת ומרק הפירות, זאת נשאר למחקר ההיסטוריה. יש אומרים, שהגזבר התפטר ויש אומרים, שהוא הודה באשמה והמשיך במסורת.

השוויון היה כמעט מושלם. פריטים נדדו מאחד לשני. אחד הפריטים שנדד ממקום למקום ומחדר לחדר היה המזרון, האחד והיחיד בכל ממלכת "כרית". היה זה מזרון שציפורה הביאה ממשמר העמק, מלא קלחים ועלי תירס. זכתה בו בחורה הרה בלבד. ילדה את הילד – היה עליה להעביר את המזרון לבאה בתור אחריה.

בעקבות המזרון נדדה לחדר גם הכורסה, כמו שכתוב: הלכה הכורסה אחרי המזרון ולא נפרדו במשך מספר שנים...

אל תקבלו את הרושם, שהשוויון מושלם היה וכל הפריטים נדדו מאחד לשני, לא הכל! היו רווקים יציבים מאוד והיו משפחות מאוד יציבות, שהביאו לעולם ילדים וכאן התעוררה בעיה רצינית, שהייתה לנושא בכמה וכמה שיחות קבוץ. בעיית השם לילד – השיחה קבעה מה שם יינתן לילוד ולא ההורים. רחל'ה ואברהמ'ל צייתו להחלטה וקראו לבתם נירה. מתס התחנן בשיחה, בדמעות בעיניים, שירשו לו לקרוא לבנו בשם נחום. והאסיפה באופן יוצא מן הכלל התחשבה ברגשותיו ולמרות שהשם שניאור נראה לה יותר מנחום, החליטה להיענות לתחנוניו של מתס. בת שבע ומשה גם הם הזדקקו למידת הרחמים של הקבוץ בפנייתם לקבוץ להרשות להם להחליף את השם נמרוד באורי. ובכן כפי שאתם רואים הנושאים לשיחות היו פיקנטיים ביותר.

למשל, סעיף העישון: המעשנים הכריזו יום אחד על מרד בטענה, שלא מספיקות להם שתי סיגריות ליום ותובעים סיגריה שלישית וביום שישי רוצים הם לקבל חמש סיגריות, מהן חייבת אחת להיות "מטוסיאן". שלמק'ה שביל היה צריך להסביר בשיחה – מה הייתה הסיבה, שהוא הפסיק לעשן ומהי הסיבה, שאחרי חודשיים בלבד רוצה הוא להתחיל מחדש.....

הביאה מהארכיון אוכמה אבירם

הגיליון הבא יהיה גיליון נושא ויוקדש לטלפון הקווי והסלולארי.
התושבים מוזמנים לשלוח תמונות רלוונטיות ותמונות שצולמו בסלולארי, למייל מתישבי